

17. јануар 2015. 18.46, 'Lazar Pavlovic' batalaka@open.telekom.rs
[sorabia] <sorabia@yahoo.com> је написао/ла:

Љиљана Браловић

СРБИЈА: ОВО НИЈЕ МОЛИТВА, ОВО ЈЕ КРИК!

Над овом земљом птице певају тугом!
Јуче је у једном селу умро последњи становник,
а сутра ће можда у другом.

Прођите понекад Србијом,
ви што мислите да сте већи од ње!
Дочекаће вас непокошене ливаде,
неузоране њиве
и људи претворени у мермерно спомење.

Прођите понекад!

Можда вам се у срцу заломи шкрипање колевке
што у хладу необране шљиве празна се њише,
можда вас заболи трулеж
којим угашено огњиште мирише.

Ви што носите по мери скројено одело,
молим вас,
учините нешто за умируће село
и мотику што под стрехом труне.
И вас су грејали пуловери плетени
мајчином руком од најбеље вуне!

И ваша се колевка њихала у хладу шљиве,
храниле вас испуцале руке
црним хлебом са неплодне њиве!

Ово није обична прича!
Ово је крик упућен вама
што нас представљате у свету.

Јуче је у једном селу умро последњи становник,
на бесповратни пут су га испратили мршави волови,
пас
и уплакани воћњаци у цвету.

Ви, што уплићете туђе судбине у венце
као откинуте мирисне ладолеже,
и ви сте убрани са неке вреже,
из врта шареноликог неког села,
у коме су, можда, одзвонила звона
последњег опела.